

Sygnatura akt II C 96/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca Sędzia SR A. S.

Protokolant sekr. sąd. M. M.

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2019 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa M. K. (1)

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej V. (...) w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 15.940,80 zł (piętnaście tysięcy dziewięćset czterdzieści złotych osiemdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2019 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. zwraca na rzecz powódki ze Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotę 600 zł (sześćset złotych) uiszczoną w dniu 27 maja 2019 roku, zaksięgowaną poz. 500047138529;
4. zwraca na rzecz pozwanego ze Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotę 4,55 zł (cztery złote pięćdziesiąt pięć groszy) z kwoty uiszczonej w dniu 21 maja 2019 roku, zaksięgowanej poz. 500046874990;
5. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1205,85 zł (jeden tysiąc dwieście pięć złotych osiemdziesiąt pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt II C 96/19

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 5 lutego 2019 roku skierowanym przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W., powódka M. K. (1), reprezentowana przez pełnomocnika w osobie adwokata wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego kwoty 27.010,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2019 roku do dnia zapłaty. Nadto wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w dniu 20 września 2018 roku doznała szkody komunikacyjnej w pojeździe marki A. o nr rej. (...). Sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej pojazdu w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń. W okresie od dnia 22 września 2018 roku do dnia 3 grudnia 2018 roku powódka wynajmowała pojazd zastępczy marki J. (...), za co należność wyniosła 32.619,60 zł. Pozwany wypłacił powódce kwotę

5608,80 zł tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu. Odsetek od dochodzonej pozewem kwoty powódka żąda od dnia następnego po dniu wydania decyzji pozwanego o odmowie wypłaty pozostałej kwoty odszkodowania.

(pozew – k. 3-5v, pełnomocnictwo – k. 6)

W odpowiedzi na pozew z dnia 3 kwietnia 2019 roku pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie na swoją rzecz od powódki zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwany podniósł, że w postępowaniu likwidacyjnym prawidłowo ustalił zakres szkody, uznając za zasadny czas najmu do dnia wysłania kosztorysu naprawy, zastrzegając, że dalsza weryfikacja roszczenia będzie możliwa po dokonaniu oględzin, po naprawie pojazdu. Powódka nie wykazała czy naprawiła pojazd, oraz jak długo trwała naprawa.

(odpowieź na pozew – k. 19-20v, pełnomocnictwo – k. 21, odpis KRS k. 9-10)

Na rozprawie w dniu 10 września 2019 roku pozwany poinformował o zmianie nazwy swojej firmy na (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W..

(protokół rozprawy k. 58, odpis KRS k. 54-56v)

Do czasu zamknięcia rozprawy stanowiska stron nie uległy zmianie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 września 2018 roku pojazd marki A. o numerze rejestracyjnym (...), będący własnością powódki, został uszkodzony w zdarzeniu drogowym, którego sprawca objęty był w tej dacie ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym (...) Spółce Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. (poprzednio (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.).

(bezsporne)

Po zdarzeniu z dnia 20 września 2018 roku powódka nie miała do dyspozycji innego pojazdu. Samochód niezbędny był powódce do zawożenia dziecka do przedszkola, do lekarza, dojazdów po zakupy, oraz w celach zawodowych. Mąż powódki posiadał w tym czasie samochód, który wykorzystywał w ramach prowadzonej działalności. Po zakończeniu najmu powódka korzystała z komunikacji miejskiej, taksówek, albo z samochodu koleżanki, do czasu otrzymania samochodu na podstawie umowy leasingu.

(zeznania powódki k. 59, k. 81-82, zeznania świadka M. K. (2) k. 81)

Uszkodzony w zdarzeniu z dnia 20 września 2018 roku pojazd powódki nie został dotychczas naprawiony.

(zeznania powódki k. 59, k. 81, pismo (...) -Serwis (...) k. 72, zeznania świadka M. K. (2) k. 81)

W okresie od dnia 22 września 2018 roku do dnia 3 grudnia 2018 roku, powódka najmowała pojazd zastępczy marki J. (...), ze stawką 420 zł netto/doba przez 10 pierwszych dni oraz ze stawką 360 zł netto/doba przez 62 kolejne dni za co uiściła kwotę 32.619,60 zł brutto.

(kserokopie: umowy najmu z zał. k. 11-13, faktury VAT k. 14)

Po zgłoszeniu przez powódkę szkody, pozwany dokonał oględzin uszkodzonego pojazdu marki A.. W dniu 28 listopada 2018 roku pozwany sporządził operat, w którym wysokość odszkodowania tytułem kosztów naprawy pojazdu określił na kwotę 83.542,13 zł. Po dokonaniu oględzin dodatkowych pozwany sporządził operat w dniu 15 lutego 2019 roku, w którym wysokość odszkodowania tytułem kosztów naprawy pojazdu określił na kwotę 94.613,67 zł a kwotę do dopłaty

11.071,54 zł. Po kolejnych oględzinach dodatkowych pozwany w dniu 21 marca 2019 roku ustalił wysokość należnego odszkodowania na kwotę 99.473,29 zł.

(kserokopia operatu szkodowego k. 39-39v, kserokopie decyzji k. 41, k. 65, k. 66, k. 67)

Pozwany sporządził pierwszy kosztorys naprawy, który zawierał opis zakresu uszkodzeń pojazdu w dniu 1 października 2018 roku.

(kosztorys - akta szkody k. 22)

Decyzją z dnia 31 grudnia 2018 roku pozwany przyznał powódce do wypłaty kwotę 5608,80 zł netto odszkodowania tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego za 11 dni przy stawce 420 zł netto/doba przez 10 pierwszych dni oraz ze stawką 360 zł netto/doba za 11-ty dzień.

(kserokopia decyzji pozwanego – k. 15)

Ekonomicznie uzasadniony czas naprawy pojazdu powódki po zdarzeniu z dnia 20 września 2018 roku z uwzględnieniem czasu potrzebnego do dostarczenia pojazdu do naprawy, okresu oczekiwania na części zamienne, oraz odbioru pojazdu wynosił 38 dni kalendarzowych.

Z technologicznego punktu widzenia, rozpoczęcie naprawy jest możliwe z chwilą dostarczenia pierwszego opisu zakresu uszkodzeń pojazdu (oceny technicznej lub kosztorysu). Ewentualne ujawnienie się dodatkowych uszkodzeń podczas naprawy i zgłaszanie konieczności kolejnych oględzin pojazdu, może wydłużać czas naprawy poprzez oczekiwanie na kolejne oględziny, kolejny kosztorys i części zamienne, choć nie oznacza to, że naprawa musi zostać przerwana i w jakimś zakresie nie może być dalej kontynuowana.

(opinia biegłego sądowego z zakresu wyceny pojazdów i techniki samochodowej k. 43-48)

Powyższy stan faktyczny ustalony został w oparciu o okoliczności bezsporne, a także na podstawie powołanych wyżej dowodów, wśród nich dokumentów, opinii biegłego z zakresu wyceny pojazdów i techniki samochodowej a także zeznań powódki i świadka.

W toku postępowania biegły sporządził opinię pisemną, co do której strony nie wnosiły o jej uzupełnienie. W ocenie Sądu, przedmiotowa opinia biegłego jest rzetelna, w sposób jasny i czytelny odpowiada na postawione pytania. Z tych powodów powyższa opinia stanowiła podstawę dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W świetle art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia.

Stosownie do art. 19 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2018r., poz. 473), poszkodowany w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

Pozwany nie kwestionował podstawy swojej odpowiedzialności wypłacając na rzecz powódki odszkodowanie z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego. Kwestię sporną stanowiły dalsze koszty najmu żądane przez powódkę, w tym uzasadniony okres najmu.

Zgodnie z ogólną zasadą wynikającą z art. 13 ust. 3 w zw. z art. 34 i art. 36 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczenia obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2018r., poz. 473), odszkodowanie z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia mienia wypłaca się w kwocie odpowiadającej wysokości poniesionej szkody, w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu, z ograniczeniem do sumy ubezpieczenia. Przy czym, ubezpieczeniem posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w czasie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej wyrządziła szkodę z związku z ruchem tego pojazdu (art. 35 ustawy).

W judykaturze przyjmuje się, że pojęciowa identyczność szkody w prawie ubezpieczeniowym i cywilnym sprawia, że ustalając szkodę w ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej należy kierować się ogólnymi zasadami prawa odszkodowawczego, o ile przepisy prawa ubezpieczeniowego nie zawierają odmiennej regulacji (tak między innymi Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 26 lipca 2001 roku, II CKN 72/99, opubl. L..).

Analiza przepisów dotyczących zdarzeń wyrządzających szkodę, w szczególności zaś dotyczących odszkodowania, pozwala na to, by spojrzeć na odpowiedzialność odszkodowawczą oraz na odszkodowanie z uwzględnieniem zasadniczych celów, które mają one realizować. Mówimy w tym wypadku o funkcjach omawianej odpowiedzialności. Na pierwszym miejscu stawia się funkcję kompensacyjną, która zasadniczo wyraża się w tym, iż wierzyciel powinien mieć zwrócone wszystko to, co utracił wskutek zdarzenia wyrządzającego szkodę. Odszkodowanie winno zapewnić wierzycielowi wyrównanie poniesionego uszczerbku, ale nie więcej. Dlatego, mając na względzie wspomnianą funkcję, wyraża się kolejną myśl ogólną, iż wyrządzenie szkody nie może prowadzić do wzbogacenia poszkodowanego.

Należy wskazać, że odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego. Jeśli zatem uszkodzony pojazd nadaje się do naprawy, to koszty najmu przez poszkodowanego samochodu zastępczego obejmować mogą tylko okres konieczny i niezbędny do naprawy pojazdu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 2004r., sygn. akt II CK 494/03, LEX Nr 145121).

Różnorodność okoliczności związanych z następstwami wypadku komunikacyjnego oraz sytuacją życiową poszkodowanego nie pozwala jednak na formułowanie kazuistycznych wskazań; podlegają one indywidualnej ocenie. Oczywistym jest przy tym, że samochód w sposób bardziej wszechstronny i funkcjonalny zaspokaja potrzeby życiowe właściciela, a korzystanie z niego stało się obecnie standardem cywilizacyjnym i taka jego funkcja będzie się umacniać.

Co za tym idzie, niezależnie od zakresu uszkodzenia pojazdu, poszkodowanemu służy co do zasady odszkodowanie obejmujące koszty najmu pojazdu zastępczego. Odpowiedzialność ubezpieczyciela ograniczona jest bowiem tylko zakresem szkody, ten zaś wyznaczają normalne skutki zdarzenia powodującego szkodę (art. 361 k.c.). Jeśli zatem uszkodzony pojazd może zostać naprawiony, to przeszkoda do normalnego z niego korzystania (w postaci uszkodzeń), winna zostać usunięta bez zbędnej zwłoki, a koszty najmu stanowią szkodę tylko za czas niezbędny do naprawy pojazdu.

Przedmiotowy pojazd nie został przy tym faktycznie naprawiony.

W ocenie Sądu, powódka wykazała, że w wyniku zdarzenia z dnia 20 września 2018 roku zaistniała konieczność najmu pojazdu zastępczego. Powódka potrzebowała bowiem samochodu do realizacji celów zawodowych oraz celem dojazdów do lekarza, po zakupy, przewozu dziecka do przedszkola. Nie dysponowała innym pojazdem, gdyż drugim pojazdem w rodzinie dysponował mąż powódki.

Należy zwrócić uwagę na ogólną zasadę prawa zobowiązań, a mianowicie zasadę lojalnej współpracy pomiędzy wierzycielem a dłużnikiem przy naprawianiu szkody. Zasada ta, skodyfikowana w treści art. 354 § 1 i 2 k.c. stanowi, że zarówno dłużnik jak i wierzyciel powinni przy wykonaniu zobowiązania działać zgodnie z zasadami współzycia społecznego. Zasada tę dopełnia treść przepisu art. 824 § 1 k.c., zawarty w regulacji umowy ubezpieczenia, stanowiący,

że suma pieniężna wypłacona przez ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody, o ile nie umówiono się inaczej. Z obu tych przepisów wybija się oczywista teza, że szkoda nie może być źródłem wzbogacenia. Wysokość odszkodowania za koszt najmu pojazdu zastępczego, nie zależy od tego ile żąda powód, nawet posiadając rachunki czy faktury dokumentujące poniesione wydatki, ale od realnie poniesionej szkody i uzasadnionych wydatków na jej naprawienie. Uzasadnione wydatki nie mogą być utożsamiane z wydatkami faktycznie poniesionymi.

Analiza zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wykazała, że powódka powinna otrzymać dalszą kwotę 15.940,80 zł odszkodowania tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego. Jak ustalono uzasadniony czas naprawy pojazdu powódki po zdarzeniu z dnia 20 września 2018 roku wynosił 38 dni kalendarzowych. Sąd podzielił stanowisko biegłego wyrażone w opinii i uznał, że rozpoczęcie naprawy było możliwe z chwilą dostarczenia pierwszego opisu zakresu uszkodzeń, a zatem od 1 października 2018 roku /k.48/. Powódka najmowała pojazd od 22 września 2018 roku. Naprawa powinna zatem zakończyć się w dniu 8 listopada 2018 roku. Łącznie zasadny czas najmu wynosić winien w tej sytuacji 47 dni (od 22 września 2018 roku do dnia 8 listopada 2018 roku). Pozwany wypłacił powódce odszkodowanie z tytułu najmu pojazdu za 11 dni. Na rzecz powódki należało dodatkowo zasądzić dalszą kwotę 15.940,80zł za kolejne 36 dni (36 x 442,80zł). Stawka dobową najmu w tym okresie tj. 360 zł netto (442,80 zł brutto) nie była przez pozwanego kwestionowana.

W pozostałej części żądanie powódki nie zostało udowodnione.

Powszechnie przyjęte jest, iż szkody komunikacyjne, za które odpowiada ubezpieczyciel obowiązkowego OC sprawcy, likwidowane są w szczególnych okolicznościach, mianowicie ubezpieczyciel decyduje, za jaki zakres naprawy zapłaci i jak naprawa ma być wykonana (poprzez naprawę czy wymianę elementów). Jeśli ten tryb nie zostanie dochowany, to wysokość szkody jest w późniejszym okresie kwestionowana przez ubezpieczyciela, a jej wykazanie napotyka na trudne, a czasem niemożliwe do przewyższenia, przeszkody. W tej sytuacji za normalne następstwo uszkodzenia pojazdu należy uznać powstrzymanie się warsztatu z podjęciem naprawy do czasu otrzymania jednoznacznej decyzji ubezpieczyciela. Tym samym działania ubezpieczyciela winny być podejmowane w sposób profesjonalny i niezwłoczny, by zapobiec powiększeniu szkody.

Powódka twierdziła, że proces likwidacji szkody trwał długo, jednak nie wykazała kiedy zgłoszono konieczność kolejnych oględzin, z jakich przyczyn, a także czy do tego czasu podjęto jakieś czynności naprawcze.

Pozwany sporządził pierwszy kosztorys naprawy w dniu 1 października 2018 roku a później prowadził czynności zmierzające do ustalenia swojej odpowiedzialności co do zasady /akta szkody k. 22/, a zatem z technologicznego punktu widzenia rozpoczęcie naprawy było możliwe w tej dacie.

Okoliczność nie dokonania ustaleń faktycznych co do rzeczywistego przebiegu naprawy, a co za tym idzie co do związku w zakresie potrzeby najmu pojazdu zastępczego w całym jego okresie ze zdarzeniem - obciążała powódkę, która domagała się zrekompensowania kosztów najmu. To powódka bowiem wywodziła korzystne dla siebie skutki prawne z wykazania związku pomiędzy całym okresem wykonywania przez siebie naprawy uszkodzonego pojazdu i w konsekwencji potrzeby najmu pojazdu zastępczego, a zdarzeniem. Powódka, szczególnie że w stanie faktycznym tej sprawy to ona również zleciła rzeczoną naprawę pojazdu, w tym zakresie nie zaprezentowała żadnych twierdzeń, jak i dowodów na okoliczność podejmowanych przez warsztat naprawczy czynności, także w związku z procesem likwidacji szkody. To powódkę, nie zaś pozwanego obciążał ciężar dowodu rzeczywistej potrzeby najmowania pojazdu przez cały okres, za jaki się domagała. Okres najmu bowiem wyznaczał okres potrzebny do naprawy pojazdu, przy uwzględnieniu ewentualnych czynności koniecznych dla prawidłowego przeprowadzenia likwidacji szkody.

Tym samym powódka nie wykazała, aby na skutek nie dość szybko podejmowanych działań przedstawicieli pozwanego, nie mogła korzystać ze swojego pojazdu przez okres dłuższy niż technologiczny czas naprawy i zmuszona była na cały ten okres wynajmując pojazd zastępczy.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (§ 2 art. 481 k.c.), a od dnia 1 stycznia 2016 roku odsetki ustawowe za opóźnienie.

Stosownie do przepisu art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe (art. 817 § 2 zd. 1 k.c.). Obowiązek udowodnienia istnienia okoliczności uzasadniających przekroczenie 30-dniowego terminu oraz ich zasięgu obciąża zakład ubezpieczeń (art. 6 k.c.). Obowiązany jest on w szczególności wykazać, że uzupełnienie postępowania likwidacyjnego nastąpiło bez nieuzasadnionej zwłoki, z zachowaniem interesu wierzyciela (art. 354 § 1 k.c. i art. 355 § 2 k.c.).

Decyzja pozwanego w przedmiocie roszczenia powódki dotyczącego zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego została wydana w dniu 31 grudnia 2018 roku, dlatego też żądanie odsetek od dnia 1 stycznia 2019 roku było uzasadnione.

Mając na względzie powyższe Sąd orzekł jak w punkcie 1 i oddalił powództwo w pozostałej części jako nieudowodnione w pkt 2 wyroku.

O kosztach orzeczono na podstawie przepisu art. 100 zd. 1 k.p.c., stosunkowo je rozdzielając.

Na koszty procesu w kwocie 4968 zł poniesione przez powódkę złożyły się: wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 3600 zł ustalone zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1800), opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, oraz opłata od pozwu w wysokości 1351 zł.

Z kolei na koszty procesu poniesione przez pozwanego w kwocie 4212,45 zł złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 3600 zł ustalone zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804 z pozn. zm.), wykorzystana część zaliczki na wynagrodzenie biegłego w kwocie 595,45 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych.

Całkowite koszty procesu w sprawie wyniosły kwotę 9180,45 zł.

Zasądzona na rzecz powódki od pozwanego kwota stanowi 59,02 % dochodzonego roszczenia. Powyższe oznacza, że powódka powinna ponieść 40,98 % kosztów procesu (3762,15 zł). Dlatego Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1205,85 zł.

Na podstawie art. 84 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 785) Sąd w pkt 3 i 4 wyroku zwrócił stronom kwoty uiszczone tytułem zaliczki na biegłego w części stanowiącej różnicę między wydatkami uiszczonymi a należnymi.